

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 14. juuni 2019
(OR. en)

10359/19

SOC 492
FIN 422
REGIO 177

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Kuupäev:	14. juuni 2019
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	9575/19
Teema:	Euroopa Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2019: „Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks (FEAD): väärt panus, kuid selle osa vaesuse vähendamises ei ole veel kindlaks tehtud“ – Nõukogu järeldused (13. juuni 2019)

Delegatsioonidele edastatakse lisas eespool nimetatud teemat käsitlevad nõukogu järeldused, mis võeti vastu tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu istungil 13. juunil 2019.

**Nõukogu järeldused, milles käsitletakse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 5/2019:
„Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks (FEAD): väärt panus, kuid selle
osa vaesuse vähendamises ei ole veel kindlaks tehtud“**

Euroopa Liidu Nõukogu

1. ON SAANUD Euroopa Kontrollikojalt informatiivse ja põhjaliku eriaruande pealkirjaga „Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks (FEAD): väärt panus, kuid selle osa vaesuse vähendamises ei ole veel kindlaks tehtud“;
2. KORDAB TAAS, kui oluline on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamine strateegia „Euroopa 2020“ keskse osana; MÄRGIB, et on oluline võtta jätkuvalt arvesse FEADi lõplike abisaajate erilist olukorda, probleeme ja vajadusi ning suunata vaesuse vähendamise jõupingutused enim puudustkannatavatele isikutele ning kooskõlas FEADi konkreetse eesmärgiga leevendada vaesuse kõige raskemaid vorme; MÄRGIB, et partnerorganisatsioonide võrgustike kaasamine on taganud asjakohased lahendused kohalikele vajadustele;
3. MÄRGIB sellega seoses, et komisjoni poolt läbi viidud FEADi vahehindamine¹ kinnitas, et FEAD oli andnud väga vajalikku abi enim puudust kannatavatele isikutele. Vaatamata sellele, et liidu rahastatav FEADi eelarve on vaid 3,8 miljardit eurot, toetati FEADist aastatel 2014–2017 keskmiselt 12,7 miljonit isikut aastas ja jõuti sõltuvalt riikide olukorrast oluliste sihtrühmadeni;
4. RÕHUTAB, et kuigi Euroopa Kontrollikoja eriaruanne keskendus ainult üheksale liikmesriigile ning põhines olemasolevatel programmitöö- ja järelevalvedokumentidel, on hõlmatud just need liikmesriigid, kes kasutavad FEADi vahendeid kõige rohkem, kuna umbes kaks kolmandikku 2014.–2020. aasta FEADi vahenditest kasutatakse nendes üheksas liikmesriigis. Lisaks sellele vastasid peaaegu kõik liikmesriigid kontrollikoja küsitlusele, mis käsitles FEADi programmitööd, tegevust ja järelevalvet;

¹ Komisjoni talituste töödokument: Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks – Vahehindamine, SWD (2019) 148; ning selle kokkuvõte, SWD (2019) 149.

5. VÕTAB TEADMISEKS kontrollikoja kolm lõppsoovitust, mis soovivad FEADi abi paremat suunamist (soovitus 1), sotsiaalse kaasamise meetmete kaitsmist esmase materiaalse abi saajate jaoks (soovitus 2) ja FEADi lõplike abisaajate sotsiaalse kaasamise hindamise parandamist (soovitus 3);
6. VÕTAB TEADMISEKS kontrollikoja eriaruande järeldused ja soovitused, mida võiks arvesse võtta Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) ülesehituses ja programmitöös, kus ja kuivõrd see on asjakohane;
7. TULETAB MEELDE, et komisjon on teinud ettepaneku ühendada FEAD järgmise mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) raames ESF+ga, eesmärgiga lihtsustada toidu ja materiaalse abi kombineerimist sotsiaalse kaasatuse ja aktiivsete meetmetega ning veelgi tugevdada toetuse sotsiaalse kaasamise mõõdet ja tagada integreeritud tee vaesusest väljatulemiseks;
8. TULETAB MEELDE, et komisjon on teinud ettepaneku, et liikmesriigid eraldaksid teatava protsendi oma ESF+ vahenditest materiaalse puuduse vastu võitlemiseks, et saavutada ühine ELi tasandi eesmärk;
9. KUTSUB komisjoni ÜLES jätkama teabe jagamist FEADi kohta, sealhulgas meetmete kohta, mis kaasnevad toidu ja/või esmase materiaalse abi pakkumisega. Euroopa Kontrollikoja eriaruanne võiks anda kasuliku panuse sellistesse teabejagamise meetmetesse;
10. Pidades silmas eriaruande 3. soovitusi, KUTSUB komisjoni ÜLES jätkuvalt korraldama seminare ja/või vastastikust õpet selle kohta, kuidas jälgida, hinnata ja kaaluda meetmeid enim puudust kannatavate isikute abistamiseks, võttes samuti vajaduse korral arvesse eriaruandes esitatud järeldusi ja täheldatud häid tavasid.
